

Ismét Krúdy

Katkics Ilona rendező Krúdy-filmjének (Aranyidő) főszereplője, Elena Szeropova, valóságos Krúdy-leányalak volt, ha ugyan léteznek egyáltalán valóságos, megjeleníthető Krúdy-alak. Szép, finom, álmatag és élénk, átszellemült, költői. Még egymásra hurcolhatnék itt sok jelzót. Kitűnő színésznő. De azt nem hiszem el, hogy ezt a szerepet magyar színésznő ne tudta volna ugyanilyen jól eljátszani, s külföldön kelljen felkutatni alkalmas személyt. Nincs nagy jelentősége annak, hogy mit hiszek el és mit nem, de ezt szükségesnek tartom elmondani. Nagyon sok remek fiatal magyar színésznő van, tessék körülnézni.

És még ha ez a munka (Mezey Emőke átdolgozása) kiemelkedő, egyedülálló, különlegesen fontos állomás volna a Krúdy-filmek között. Nem volt az. Lehet immár mondani, hogy egy a sok közül. Kifogástalan előadás, jó képek, olykor ihletett megérzések. De nem elég. Újabb Krúdy-filmet akkor érdemes csinálni, ha a létrehozóinak szuverén felfogásuk van az íróról, hogy úgy mondjam, saját Krúdyviláguk. Az *Aranyidő* arról tudósított, hogy akik készítették, nagyon szeretik Krúdyt. Helyeselhető érzelem. A filmhez azonban több kellene.

Tételesen, mondom, nem kifogásolható benne semmi. Minden a helyén volt: az elomlások, az elhallgatások, az emlékképek, a szeszélyek, a meglepetések, a pillantások, a hallgatások, az urak lassú méltósága, a hölgyek bája, a vizek színe, ó házak, titokzatos udvarok és temetők költészete.

Semmi se hiányzott, ami Krúdyban benne van, és semmi se zendült meg, ami Krúdyban megrezdül.

Egy kivétellel: Szirtes Ádám játéka. Az öreg budai nemesúr, Szirtes egyszerű és érett megformálásában remekművű epizódalakká vált, titokzatossága, szemérmes férfiassága, komor kedélye, tragikus szerelme ezer színt kapott. A népes színészegyüttesből szívesen emlékezem még Temessy Hédi, Nagy-Kálózy Eszter, Laklóth Aladár, Miklósy György, Bencze Ferenc, Velenczey István egy-egy pillanatára.

S mindezekén túl is sok minden jót lehet még mondani a filmről, Langmár

**Nagy-Kálózy Eszter
és Komlós Juci
az Aranyidőben**

SERGO ANDRÁS FELVÉTELE

András érzékenyen komponált díszleteiről, Szekulesz Judit szép jelmezeiről, Zentay László operatőri munkájáról. Nem azzal van baj, ami látszott, hanem azzal, ami hiányzott belőle: az önálló szellemiség. Hogy az milyen? Ha benne lett volna, meg tudnám mondani, így nem.

TAMÁS ISTVÁN